Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Cases carrer Martí Grivé 5-15

Granollers

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Carrer de Martí Grivé 5 - 15, 08400-GRANOLLERS
Emplaçament	A la zona d'eixampla de Granollers

Coordenades:

Latitud:	41.60387
Longitud:	2.28854
UTM Est (X):	440714
UTM Nord (Y):	4606040

Classificació

Número de fitxa	08096 - 360
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Contemporani
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	La darrera casa ha reformat la planta baixa, substituint les dues obertures per una porta de garatge.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 15326DG4006E
Autoria de la fitxa	ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa:	dt., 01/01/2002 - 01:00

Descripció

Conjunt unitari composat per sis cases entre mitgeres de planta baixa i pis rematades per una balustrada amb pilastres. Les cases són de façana plana i paredat comú arrebossat amb dos eixos de composició amb buits de proporció vertical, emmarcats al terç superior. L'eix principal es troba a la dreta de la façana. En ell s'obre la porta d'entrada i un balcó de barrots a la primera planta. El segon eix es composa, tan sols, d'una finestra a la planta baixa. Sobre la llinda dels buits de la primera planta hi ha un remat decoratiu en forma de floró, sobre del qual s'obre un respirall.

Història

Martí Grivé, era natural de Granollers i fou el primer bisbe de Perth a Austràlia (BAULIES, 1965). L'anomenada Mineta o Mina Nova, que utilitzava durant uns dies l'aigua de la Mina d'en Fortuny de Canovelles, passa per aquest carrer, per la vora del lloc que ocupava l'antiga via fèrria de França (quasi a l'ara avinguda de Sant Esteve), i regava els camps del seu recorregut i vers Palou (LLOBET, 1986).El 1910 el sistema d'edificació-habitatge predominant era el de cases d'un cos de 5 metres de façana baixa i un pis, amb l'entrada; menjador, cuina i eixida als baixos, i les habitacions al pis, en ocasions completades amb les golfes. Aquest tipus d'habitatge va contribuir a l'allargament dels carrers, i així, el 1910, els edificis de 2 plantes sumaven 1.164, 106 d'una i 520 de tres o més, o sigui que les de planta baixa i pis representaven el 63 per cent del total. Vint anys més tard, l'alçada dels edificis havia augmentat lleugerament, puix el 1930 es comptabilitzaren 518 cases de 3 plantes, 65 de 4, i 3 de cinc. El predomini de les de doble planta continuà, no obstant, puix dels 4.169 edificis en total, significaven el 50 per cent, amb 2.091 cases, mentre que les d'una planta eren 1492 (BAULIES, 1986b).

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965) Granollers. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.

LLOBET I REVERTER, Salvador (1986) La formació del relleu i la funció de les aigües a Granollers. P.15-19. Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 1. Aproximació al medi natural i a la història de Granollers. Ajuntament de Granollers.

